

4.4.2011

B7-0247/2011

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разискванията по изявление на Комисията

съгласно член 110, параграф 2 от Правилника за дейността

относно използването на сексуално насилие по време на конфликти в
Северна Африка и Близкия изток

**Edit Bauer, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Tokia Saïfi, Roberta
Angelilli, Kinga Gál, Marian-Jean Marinescu, Cristian Dan Preda, Elena
Băsescu**

от името на групата PPE

Резолюция на Европейския парламент относно използването на сексуално насилие по време на конфликти в Северна Африка и Близкия изток

Европейският парламент,

- като взе предвид своята резолюция от 26 ноември 2009 г. относно премахването на насилието срещу жените,
- като взе предвид своята резолюция от 17 февруари 2011 г. относно положението в Египет,
- като взе предвид своята резолюция от 10 март 2011 г. относно южните съседи на ЕС и по-специално Либия,
- като взе предвид декларацията на заместник-председателя/върховен представител, г-жа Катрин Аштън, от името на Европейския съюз по повод на Международния ден на жените, 8 март 2011 г.,
- като взе предвид разпоредбите на правните инструменти на ООН в областта на правата на човека, по-специално инструментите, свързани с правата на жените, като Устава на ООН, Всеобщата декларация за правата на човека, Международния пакт за граждански и политически права, Международния пакт за икономически, социални и културни права, Конвенцията за преследване на търговията с хора и експлоатацията на чужда проституция, Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените и факултативния протокол към нея и Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание,
- като взе предвид декларацията и платформата за действие от Пекин, приети от Четвъртата световна конференция за жените на 15 септември 1995 г., и резолюцията си от 18 май 2000 г. относно последващите действия във връзка с платформата за действие от Пекин, резолюцията си от 10 март 2005 г. относно последващите действия във връзка с Четвъртата световна конференция за жените – платформа за действие (Пекин+10)¹ и резолюцията си от 25 февруари 2010 г. относно Пекин + 15 – Програма за действие на ООН за равенство между половете,
- като взе предвид резолюцията на Общото събрание на ООН от 19 декември 2006 г., озаглавена „Активизиране на усилията за премахване на всички форми на насилие срещу жените“ (A/RES/61/143), и резолюции № 1325 и 1820 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността,
- като взе предвид Римския статут на Международния наказателен съд, приет през 1998 г., и по-специално членове 7 и 8 от него, в които изнасилването, сексуалното

¹ ОВ С 320 Е, 15.12.2005 г., стр. 247.

робство, насилствената проституция, насилственото забременяване и насилствената стерилизация или всяка друга форма на сексуално насилие се определят като престъпления против човечеството и военни престъпления и се отъждествяват с форма на изтезание и тежко военно престъпление, независимо дали тези действия се извършват систематично или не, по време на международни или вътрешни конфликти,

- като взе предвид член 110, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че жените активно участваха в неотдавнашните движения за повече демокрация, права и свободи в Тунис, Египет и Либия,
- Б. като има предвид, че като част от конфликта по време на тези революции заварените режими в Либия и Египет прибегнаха до сексуални нападения, чиито жертви бяха жени и които по-специално имаха за цел да направят жените уязвими,
- В. като има предвид, че сексуалното насилие изглежда се използва систематично като средство за сплашване и унижаване на жените,
- Г. като има предвид, че митингът, проведен на 31 март 2011 г. на площад „Тахрир“ (Освобождение) в Бенгази, беше проява на подкрепа за бунтовниците, показва, че мюсюлманските жени в източната част на Либия не са подложени на забрана да се събират или да изразяват своето мнение съгласно ислямското право и парира твърденията на Кадафи, че бунтовническото движение се направлява от ислямисти, привърженици на Ал Кайда,
- Д. като има предвид, че либийката Иман ал-Обейди, която разказа пред репортери в хотел в Триполи, че е била жертва на групово изнасилване и малтретирана от войници, беше задържана и отведена на неизвестно място на 26 март 2011 г. и че сега срещу нея е заведено дело за клевета от мъжете, които обвинява, че са я изнасилили,
- Е. като има предвид, че в Египет жени, участвали в протести, твърдят, че са били подложени на проверка за девственост от представители на армията, като са били принудително отведени от площад „Тахрир“ на 9 март 2011 г. и впоследствие са били подложени на изтезания и изнасилване по време на проверката за девственост и фотографирани в присъствието на мъже войници,
- 1. призовава Комисията и правителствата на държавите-членки да се противопоставят категорично на използването на сексуални нападения, заплахи и целенасочени действия срещу жени в Либия и Египет;
- 2. препоръчва да бъде проведено независимо разследване с цел извършителите да бъдат подведени под отговорност, особено с оглед на разследването на престъпленията, извършени от Кадафи, съгласно реда и условията на Международния наказателен съд;
- 3. подчертава, че всеки следва да има право да изрази мнението си относно демократичното бъдеще на своята страна, без да бъде задържан, изтезаван или

подлаган на унижително и дискриминационно отношение;

4. дълбоко вярва, че текущите промени в Северна Африка и Близкия изток трябва да допринесат за преустановяване на дискриминацията срещу жените и за пълното участие на жените в обществото на равни начала с мъжете и в съответствие с Конвенцията на ООН за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените;
5. подчертава необходимостта от гарантиране на правата на жените като цяло в рамките на новите демократични и правни структури на тези общества;
6. подчертава, че следва да се отчете ролята на жените в революциите, включително заплахите, пред които са изправени, и начинът, по който те могат да защитават своите права;
7. подчертава, че е необходимо да се отдаде приоритетно значение на правата на човека в рамките на действията по линия на европейската политика за съседство и активно да се споделя опитът на ЕС в областта на борбата срещу насилието срещу жени;
8. подчертава необходимостта от прилагане на принципа на равенство между мъжете и жените и от оказване на подкрепа за конкретни действия, с цел в страните, които попадат в обхвата на европейската политика за съседство, да се прилага ефективен и систематичен подход по въпросите, свързани с равенството между половете; настоятелно призовава правителствата и гражданското общество да активизират социалното приобщаване на жените, включително като се борят срещу неграмотността сред жените и насърчават трудовата заетост на жените, с цел да се обезпечи значително участие на жените на всички равнища, като равенството трябва да се превърне в неразделна част от процеса на демократизация;
9. призовава заместник-председателя/върховен представител, Европейската служба за външна дейност и Комисията да поставят на челно място в дневния ред на разговорите си със страните от южното измерение на европейската политика за съседство политическите приоритети на ЕС, а именно премахване на смъртното наказание, зачитане на правата на човека, в т.ч. правата на жените, и зачитане на основните свободи, както и ратифицирането на редица международни правни инструменти, включително Римския статут на Международния наказателен съд;
10. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност.